

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES

VAN

DU

29-02-2000

29-02-2000

Inhoud

Dinsdag 29 februari 2000

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREK- KINGEN - COM 137

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de UNCTAD-conferentie van 12 tot 14 februari 2000" (nr. 1157)

sprekers : **Leen Laenens**, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, **Pierre Chevalier**, staatssecretaris voor Buitenlandse Handel

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de werking van DGIS" (nr. 1169)

sprekers : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

3

6

Sommaire

Mardi 29 février 2000

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES COM 137

Question orale de Mme Leen Laenens au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur "la CNUCED qui s'est tenue du 12 au 14 février 2000" (n° 1157)

3

orateurs : **Leen Laenens**, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement, **Pierre Chevalier**, secrétaire d'Etat au Commerce extérieur

Question orale de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur "le fonctionnement de la DGCI" (n° 1169)

6

orateurs : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 29 FÉVRIER 2000

De vergadering wordt geopend om 14.18 uur door de heer **Geert Versnick**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.18 heures par M. **Geert Versnick**, président.

Mondelinge vraag van mevrouw Leen Laenens aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de UNCTAD-conferentie van 12 tot 14 februari 2000" (nr. 1157)

Question orale de Mme Leen Laenens au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur "la CNUCED qui s'est tenue du 12 au 14 février 2000" (n° 1157)

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik wil mij eerst en vooral verontschuldigen voor het feit dat er een aantal fouten zijn geslopen in de schriftelijke versie van mijn vragen, onder meer wat de datum betreft. De UNCTAD-conferentie heeft niet van 12 tot 14 februari, maar een hele week geduurd.

Ik zou de staatssecretaris, die aan deze UNCTAD-conferentie deelnam, willen vragen naar zijn mening over het belang van deze conferentie. Heel wat discussiepunten die tijdens de WTO-onderhandelingen ter sprake kwamen, werden op deze conferentie opnieuw besproken.

In zijn openingstoespraak zei de voorzitter van de conferentie, de heer Ricotero, dat de funderingen waarop de wereldeconomie steunt dringend aan herziening toe zijn. Dit zijn grote woorden maar ze ook realiseren is nog iets anders.

Mijnheer de staatssecretaris, kunnen uit die UNCTAD-conferentie een aantal ontwikkelingsrelevante conclusies worden getrokken die door de staatssecretaris onmiddellijk kunnen worden geïntegreerd in zijn beleid ?

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 29 FEBRUARI 2000

Inzake de relatie tussen ontwikkelingshulp en handel zijn er in de loop der jaren al heel wat ideeën gelanceerd. Een idee dat tijdens de laatste G7-Top nogmaals ter sprake kwam, is het concept van een economische veiligheidsraad. Het gaat hierbij om een poging om binnen de VN een orgaan te creëren dat iets meer macht heeft dan bijvoorbeeld de UNCTAD om de ontwikkelingsproblemen op een relevante manier aan te pakken.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de UNCTAD-conferentie die in Bangkok is beëindigd heeft als voornaamste voordeel dat het na de mislukking van de WTO-ronde in Seattle een conferentie was waar de belangrijkste partners uit zowel de ontwikkelde wereld als de minder ontwikkelde landen elkaar opnieuw ontmoeten om in grote lijnen over dezelfde thematiek te overleggen.

Er is natuurlijk een groot verschil tussen de wereldhandelsorganisatie en de UNCTAD. Ik denk dat het meest positieve resultaat is dat men elkaar wou begrijpen en dat men inzag dat de internationale handelsverhoudingen, de liberalisering en de mondialisering die aan de gang zijn en die door iedereen worden gezien als een grotendeels onstuitbaar proces, ook moeten worden begeleid op een wijze die voor de ontwikkelingslanden aanvaardbaar is. Die begeleiding moet rekening houden met hun rechten op ontwikkeling en met een aantal beperkingen aan de absolute vrijheden die moeten worden afgesproken.

Algemeen was de inschatting op het einde dat het toch wel om een succes gaat. Dit werd bij de ontwikkelingslanden, en meer bepaald bij de minst ontwikkelde landen, als een aanleiding tot een zekere tevredenheid en trots ervaren. Daar moet onmiddellijk bij gezegd worden dat de ontwikkelingslanden, in tegenstelling tot de verwachtingen, een eerder gematigde positie innamen en dat de taakverdeling tussen WTO en UNCTAD niet ter discussie werd gesteld. Eventuele verwachtingen dat UNCTAD nu de rol zal overnemen of het vacuüm invullen dat door de WTO zou zijn gelaten, zijn niet ingevuld omdat ze zelfs niet aan de orde zijn gesteld.

Eddy Boutmans

De taakverdeling waarbij de WTO het exclusieve mandaat behoudt voor de regelgeving inzake internationale handel is eigenlijk nooit betwist en was in 1992 al afgesproken in Carthage. Men mag ook niet vergeten dat de ontwikkelingslanden het daar ook niet allemaal over eens zijn en dat een aantal landen zoals Indië, Mexico, China, Marokko dat het voorzitterschap van de groep van 77 had, eigenlijk wilden zoeken naar een overeenkomst met de WTO.

UNCTAD is gegroeid in de euforie rond de nieuwe economische orde in de jaren '60, maar werd van meet af aan veeleer als een forum dan als een regelgevende instelling gezien. We zouden kunnen zeggen dat dit een UNO organisatie is waarin alle landen hun positie beter kunnen verdedigen. Dat is ook zo in de praktijk, maar de verhoudingen in de wereld zijn alleszins niet van die aard dat de eigenlijke regelgeving nu in de UNCTAD wordt bepaald. Dit wil niet zeggen dat UNCTAD geen nieuwe impuls kan geven. Wij mogen de voorbije conferentie in Bangkok als een gunstige ontwikkeling beschouwen. Er is nu uitdrukkelijk gezegd, in een uitvoerige, bij consensus goedgekeurde tekst van actieplan, dat de UNCTAD in hoofdzaak drie taken krijgt. De eerste taak is een forum te bieden voor grondige discussie van alle facetten van de wereldhandel en de uitdagingen waar alle landen mee geconfronteerd worden, meer bepaald in het licht van de belangen en de specifieke noden van de ontwikkelingslanden en dan vooral van de minst ontwikkelde landen.

UNCTAD krijgt ook een duidelijk omschreven taak inzake analyse en studie van een aantal met de wereldhandel verwante dossiers. Deze taak dient ook specifiek geschreven of uitgevoerd te worden in het belang van de ontwikkelingslanden.

Bovendien krijgt UNCTAD een belangrijke rol te vervullen inzake vorming of capacity building van de actoren die de onderhandelingen moeten voeren.

Dankzij deze vorming staan de ontwikkelingslanden sterker in de onderhandelingen. De UNCTAD-conferentie heeft bij de geïndustrialiseerde landen zeker bijgedragen tot het groeiend besef dat handel onlosmakelijk verbonden is met ontwikkeling én dat handel met ontwikkelingslanden specifieke eisen stelt. Vertegenwoordigers van de landen uit het zuiden hebben dit in alle toonaarden herhaald. Een aantal woordvoerders van internationale instellingen hebben dit eveneens beklemtoond. De boodschap is duidelijk begrepen.

Een aantal discussiepunten tussen de geïndustrialiseerde landen en de G77 zijn tot op het einde blijven bestaan. Een ervan is de sociale dimensie. De ontwikkelde landen, de Europese Unie inclusief, verdedigen het standpunt dat er sociale minimumclausules en milieubepalingen in de internationale handelsrelaties en in het Plan of action moeten worden opgenomen. Veel ontwik-

kelingslanden staan hier zeer huiverachtig tegenover omdat ze vrezen dat dit tegen hen gebruikt kan worden als een extra protectionistische maatregel. Deze bijna onoplosbare problematiek heeft tot gevolg gehad dat de verwijzingen terzake in de uiteindelijke tekst vaag zijn gebleven.

Een ander discussiepunt heeft betrekking op het oude zeer inzake "goed bestuur". Iedereen is het erover eens dat behoorlijk bestuur een belangrijke voorwaarde voor ontwikkeling is. De omzetting ervan in internationale actieplannen is echter een ander paar mouwen omdat het de discussie opnieuw doet oplaaien over een eenzijdig moraliserende houding. Men betreedt meestal diplomatieke wegen om dit niet met zo veel woorden te moeten zeggen. Op voorstel van het Marokkaans voorzitterschap ging iedereen uiteindelijk akkoord een passage uit de toespraak van Bouteflika, de president van Algerije, letterlijk over te nemen die verwijst naar democratische instellingen en behoorlijke publieke administraties - administrations publiques - als basisvoorwaarde voor een mensgerichte, duurzame ontwikkeling.

Een derde discussiepunt heeft betrekking op de oprichting van een UNCTAD-vormingscentrum dat oorspronkelijk in Genève was gepland. Dit voorstel van G77 werd door de westerse donorlanden eerder negatief onthaald. Zij twijfelden aan het nut van een dergelijk centrum en schrokken terug omwille van de budgettaire consequenties. Men moet de vraag durven stellen - ik deel dit standpunt - of een prestigieus vormingscentrum in de duurste stad van Europa wel het meest aangewezen middel is om de onbetwistbare nood van de ontwikkelingslanden aan vorming te lenigen. Er werd overeengekomen dat UNCTAD een vormingsprogramma zal opstellen. Dit is, mijns inziens, een goede beslissing. De concrete uitwerking van het programma moet nog worden vastgelegd. Een vormingsprogramma opstellen is een betere keuze dan eerst een zeer duur gebouw in Genève te huren en zich dan pas - zoals wel meer gebeurd is - af te vragen wat men ermee zal aanvangen.

Op de conferentie heb ik kunnen meedelen dat ons land UNCTAD in het kader van de wet op de internationale samenwerking zal erkennen als multilaterale samenwerkingsorganisatie. Hierdoor ontstaat de mogelijkheid om met UNCTAD een vaste samenwerking aan te gaan. De wet op de internationale samenwerking bepaalt immers dat terzake een concentratiebeleid moet worden gevoerd.

Ten slotte wens ik op te merken dat de NGO-sector in onze delegatie vertegenwoordigd was. Dit was een belangrijke bijdrage. Slechts 4 landen hebben een NGO-vertegenwoordiging in hun delegatie. Ik hoop dat een vertegenwoordiging van deze sector in de toekomst een algemene regel zal worden.

Eddy Boutmans

Ten slotte vroeg u iets over het concept van een economische veiligheidsraad. Ik weet dat dit idee hier en daar wordt verdedigd, maar in UNCTAD is er niet over gesproken.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de staatssecretaris, u spreekt over de instelling van het vormingsprogramma. Wilt u dezelfde invulling geven ten aanzien van de voorbereiding en de opvolging van de WTO ? Men verwees hierbij dikwijls naar de actieve deelname van de ontwikkelingslanden. Ziet u dat in hetzelfde kader ?

De heer **Eric Derycke** (SP) : Mijnheer de voorzitter, op het einde van zijn uiteenzetting zegt de heer Boutmans iets merkwaardigs. Wij waren als parlementsleden ook in Bangkok aanwezig voor de grote vergadering en de waarschijnlijk grote ontboezemingen. Onze ervaringen waren niet zo positief. Men vertoonde een zeer vijandige houding, vooral ten opzichte van de Europese Unie. Bovendien stelde de G77 zich zeer militant op tegenover het parlementaire gremium waarin wij zaten. Wij werd regelrecht aangevallen, op een militante, aftandse manier zoals wij het van UNCTAD eigenlijk gewoon zijn. Wij hebben ons verdedigd door erop te wijzen dat Lomé het grootste ontwikkelingsinstrument ter wereld is. Tot nu toe kan dat door niemand van ver of nabij worden geëvenaard, ook al bestaat er soms kritiek op de uitvoering ervan.

Mijnheer de staatssecretaris, u zegt bereid te zijn om UNCTAD op te nemen in de orde van grote multilaterale organisaties waarmee we willen samenwerken. In het verleden heb ik tamelijk negatieve ervaringen met UNCTAD gehad. Tot nader order blijf ik bij deze analyse. Als u deze organisatie in uw politiek programma wilt opnemen, zouden wij daar graag iets over lezen. We zouden ook willen weten wat u met UNCTAD gaat doen. Ik ben er niet gerust in. Tot nu toe heeft deze organisatie veel stoere verklaringen gegeven, maar op het terrein organiseert ze weinig. Ik ben geen tegenstander van een samenwerking, maar ze moet wel een positieve dynamiek teweegbrengen ten opzichte van de werkelijke ontwikkelingsproblemen, niet tegenover de wereldhandelsproblemen. Ik hoop dat we daarover meer zullen kunnen lezen.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik neem nota van de houding die men ten opzichte van de parlementsleden, volgens u, heeft aangenomen. Ik heb daar in de conferentie zeer weinig van gemerkt. De sfeer was constructief, maar men speelde met de kaarten zoals ze er lagen.

De heer **Eric Derycke** (SP) : UNCTAD toonde nauwelijks interesse in de nationale parlementen. De Belgische vertegenwoordiging heeft een aantal uiteenzettingen ge-

houden, maar op bepaalde momenten was er zelfs geen ambtenaar van UNCTAD aanwezig. Dat is een totaal gebrek aan ernst. Ik wil wijzen op die twee verschillende attitudes; de basis denkt blijkbaar iets anders dan de top.

Staatssecretaris **Pierre Chevalier** : Mijnheer de voorzitter, de heer Boutmans heeft naar mij verwezen en ik wil nog even ingaan op een paar opmerkingen. Het parlement moet immers volledig worden ingelicht.

In de Senaat heb ik de gelegenheid gehad om een post-UNCTAD-briefing te geven. Ik heb een zeventiental bilaterale contacten gehad, vooral met ontwikkelingslanden, omdat het thema van de UNCTAD-conferentie in Bangkok globalisatie was. De heer Boutmans stelde terecht dat we na Seattle moesten zien hoe we zoals men dat in het jargon noemt back on track konden geraken. Het proces van de Wereldhandelsorganisatie moest opnieuw op de sporen worden gezet. De bilaterale contacten met de ontwikkelingslanden waren praktisch unaniem positief. Het militante toontje dat gemakkelijk gegenereerd wordt op dit soort bijeenkomsten, vooral als men ervan uitgaat dat dit hiervoor het heilige forum is, was helemaal niet aanwezig bij de regeringsleden van de ontwikkelingslanden die daar aanwezig waren. Integendeel, ik heb een zeer realistische en gematigde approach vastgesteld waarbij men als voornaamste leidmotief hanteerde dat handel de motor is van ontwikkeling. De ontwikkelingslanden beschouwen zichzelf als volwaardige en gelijkwaardige handelspartners. Misschien ben ik wat bevooroordeeld, maar volgens mij vragen zij de ontwikkelde landen om uit het oude discours van het helpen met geld te stappen. Zij willen dat er bij hen geïnvesteerd wordt, dat er handel met hen wordt gedreven en dat er markten voor hen worden geopend. Zij hielden dus een vrij economisch discours. Dat kan ik van mijn kant alleen maar aanmoedigen. Ik blijf immers bij het argument dat als men iemand een vis geeft, hij eten heeft voor één dag maar dat hij zelf voor het nodige voedsel kan zorgen als men hem een vislijn geeft.

De **voorzitter** : Iedereen kent blijkbaar andere klassieken. Ik stel vast dat de taal die de parlementsleden hanteren militanter is dan die van de bewindslieden, wat eigenlijk ook logisch is, omdat de parlementsleden dicht bij de bevolking staan.

Mevrouw **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO) : Onze aandacht werd even afgeleid. Kan u bevestigen dat met capacity building bij UNCTAD en bij WTO hetzelfde wordt bedoeld ? Gaat het hier ook om dat ene vormingsprogramma en is het dus niet de bedoeling om, naast een voor ontwikkelingslanden actievere deelname aan de WTO-onderhandelingen, nog een ander initiatief te nemen ? Wij praten hier over hetzelfde ?

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Het vormingsprogramma omvat dat initiatief, maar het is ruimer dan dat.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de werking van DGIS" (nr. 1169)

Question orale de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au Développement sur "le fonctionnement de la DGCI" (n° 1169)

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, personen die regelmatig contact hebben met de nieuwe dienst van DGIS bij Buitenlandse Zaken stellen vast dat daar een nijpend tekort is aan bekwaam en gemotiveerd personeel. Zo is het geen uitzondering dat men zeven tot acht maanden moet wachten op het antwoord op een brief. Na acht maand krijgt men dan te horen dat bepaalde zaken niet mogelijk zijn, terwijl alles reeds bezig is. U kent het geval waarover ik het heb, ik heb het u uitgelegd.

Wanneer we rekening houden met het feit dat de Belgische Technische Coöperatie volop in opbouw is en dat de werking van deze coöperatie volledig afhankelijk is van de werking van de administratie van DGIS, dan vraag ik mij af of de tijd niet gekomen is om dit probleem onder handen te nemen in samenwerking met uw collega van Buitenlandse Zaken. U weet immers dat de dossiers eerst DGIS moeten passeren om daarna bij de BTC te komen.

Mijnheer de staatssecretaris, wat is de huidige stand van zaken ? Is er reeds een akkoord ? Ik hoor niets dan klachten van DGIS. Zij zeggen dat ze veel te weinig personeel zullen hebben. Het personeelsbestand zou tot bijna de helft worden herleid, hoewel men nu reeds het werk niet af krijgt. Bovendien zouden ze nog heel wat bijkomend werk krijgen. Ik zou dan ook graag willen weten hoe het staat met die administratie.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Valkeniers, momenteel is de uitvoering aan de gang van de hervorming waartoe de vorige regering heeft besloten. Op administratief vlak bestaat de hervorming uit drie aspecten.

Ten eerste, wordt het voormalige ABOS bij het departement van Buitenlandse Zaken gevoegd. Hierbij wordt een directie-generaal voor Internationale Samenwerking opgericht met als taken het voorbereidend werk inzake internationale samenwerking, de controle en alles wat niet bilateraal verloopt.

Ten tweede, wordt de uitvoering van de bilaterale of intergouvernementele samenwerking overgeheveld naar een naamloze vennootschap van publiek recht met een sociaal doel, de Belgische Technische Coöperatie.

Ten derde, wordt bij het departement een zogenaamde buitencarrière ingericht, die van de attachés van de internationale samenwerking. Zij vervangen binnenkort de secties voor ontwikkelingssamenwerking. Tot deze hervorming werd door de vorige regering besloten. De uitvoering ervan was begonnen en wordt nu voortgezet.

Wat de fusie van beide departementen betreft, heeft de minister van Buitenlandse Zaken eind januari een ministerieel besluit ondertekend betreffende de structuur van het ministerie. Nu deze stap genomen werd, zullen de ministeriële besluiten betreffende de affectatie van het personeel en de structuur zeer binnenkort ondertekend kunnen worden, wat de ambtenaren zal toelaten hun nieuwe functies op te nemen. Ik wil de verantwoordelijkheid niet van mij afschuiven, maar ik signaleer u dat het organiek besluit zeer duidelijk vermeldt dat het de minister van Buitenlandse Zaken is die deze hervorming doorvoert en dat hij de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking consulteert in verband met de specifiek op ontwikkelingssamenwerking betrekking hebbende onderdelen. Hij doet hetzelfde ten aanzien van mijn collega van Buitenlandse Handel.

Wat de BTC betreft, kan ik u melden dat zij nog steeds bezig is personeel aan te trekken. Stilaan is de uitwerking van deze vennootschap on track gezet. Of ze op wiel'tjes loopt zullen we nog moeten bekijken. Uiteraard hebben wij geregeld contact met de mensen van de BTC. Ik zeg u zeer duidelijk dat mijn partij noch ik die hervorming tijdens de vorige legislatuur hebben goedgekeurd. Wij voeren ze echter wel uit.

Ik draag verantwoordelijkheid voor dat gedeelte van de uitvoering waarvoor ik politiek verantwoordelijk ben, maar ik ben niet verantwoordelijk voor het concept.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : U moet eigenlijk het kind van iemand anders grootbrengen.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat is heel humaan. Wij proberen dit zo goed mogelijk af te spreken met BTC en die relatie verloopt uitstekend. Ik ben ervan overtuigd, los van de beoordeling van het geheel als zodanig, dat dit een aantal overgangsproblemen veroorzaakt die bijna niet te vermijden zijn, zowel in de werking van de nieuwe administratie als in de werking van BTC. Iedereen is evenwel beziel met de geest om dit op termijn zo goed

Eddy Boutmans

mogelijk te laten werken. Dat is ook de boodschap die ik aan iedereen geef binnen de administratie die de hervorming eigenlijk nooit heeft verteed. Het is hun volste recht om ertegen te zijn, maar ze moeten ze wel helpen uitvoeren, want anders schieten we natuurlijk niet op.

Het is bekend dat er in de gewezen ABOS-administratie veel ontevreden mensen zijn, of mensen die vinden dat ze al te lang moeten wachten - dat is misschien een genuanceerde benadering - om juist te weten wat hun situatie zal zijn. Dat is volop bezig opgelost te worden. Sommigen zullen voortaan zeer tevreden zijn, anderen minder, maar ik denk dat dit bij een herschrijving van posten nu eenmaal onvermijdelijk is.

Voor wat de attachés betreft, worden op dit ogenblik de selectieproeven georganiseerd door het Vast Wervingssecretariaat. Dat is volop bezig en zal eindigen in de maand april. Wij hopen dat de functies kunnen worden opgenomen in de loop van de komende zomer.

Ik ben het met u eens dat wij moeten proberen om de hele hervorming zo snel mogelijk en op een verantwoorde manier door te voeren. Het is mij bekend - ik signaleerde dit ook aan de minister van Buitenlandse Zaken - dat er ernstige problemen zijn en dreigen voort te bestaan in sommige onderdelen van het directoraat-generaal, en met name wat de indirecte samenwerking, dus de NGO en de universitaire samenwerking betreft. Ik neem aan dat men zijn uiterste best zal doen om dat te verhelpen.

Wij hebben recent ook onder het voorzitterschap van de secretaris-generaal van Buitenlandse Zaken een werkgroep opgericht die als hoofdtaak heeft de praktische uitvoering van de hervorming verder te begeleiden en een opleidingsprogramma voor te stellen voor het personeel opdat de diverse ambtenaren beter voorbereid zouden zijn op hun nieuwe taken. Ik denk dat het een goed idee zou zijn dat ambtenaren van Buitenlandse Zaken, dat nu één departement vormt met het vroegere bestuur van Ontwikkelingssamenwerking, ook inzake deze problematiek een behoorlijke vorming krijgen.

Tot slot is er in de begroting nog ongeveer 30 miljoen frank ingeschreven voor het aanwerven van experts, deskundigen met bijzondere kwalificatie genoemd. Daarmee hopen we de overgangsregeling en de ontbrekende capaciteiten op een behoorlijke wijze te kunnen opvullen en specifieke projecten zoals de voorbereiding - voor 2001 - van de conferentie voor de minst ontwikkelde landen te Brussel ter harte te nemen.

Dat is de stand van zaken. U klaagt over de goede werking. Het doel van de hele hervorming was de dienst beter te doen werken. Ik hoop u over een jaar te kunnen zeggen dat dit inderdaad zo is. Als het niet zo is, dan

zullen we moeten nagaan welke wijzigingen aan de dienstregeling van die administratie nodig zijn en dat zal dan gebeuren, zoals nu, onder leiding van de minister van Buitenlandse Zaken en met mijn advies.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : De top van de DGIS zegt vandaag dat het aantal personeelsleden waarover ze in de toekomst zullen beschikken, de helft is van het huidige aantal. Dat belooft, als men weet dat ze nu bijvoorbeeld al zeven maanden wachten om een brief te beantwoorden.

Ik heb ook gesproken met het hoofd van het BTC. Hij is zeer bekommerd over het feit dat er bij hen niets kan gebeuren zonder dat de DGIS het dossier heeft doorgenomen en zijn adviezen heeft gegeven. Als u nu ziet dat men er niet kan volgen met de NGO's en dat ze zelf zeggen dat ze tot de helft gaan gereduceerd worden, hoe kan die dienst dan ooit werken ? Ze komen nu nog niet rond en er komt een nieuwe dienst bij, die wacht op het advies van DGIS. U zal automatisch met een flessenhals zitten.

Ik kan met u akkoord gaan als u zegt dat u niet op elk moment alles kan veranderen. Ik denk echter dat DGIS van u en van de minister speciale aandacht vraagt opdat het zou kunnen werken. Men heeft de ambtenaren jaren geculpabiliseerd. Men was bijna bang om te zeggen dat men bij het ABOS werkte omdat de hele administratie van het ABOS bij de bevolking te boek stond. Dat was een speciale dienst waarin ze bijna allemaal als corrupt en frauduleus werden bestempeld. Ze zijn jaren bijna gegijzeld geweest. De staatssecretaris ging daar destijds echter niet mee akkoord. Vandaag leven ze nog steeds in de onzekerheid of ze hun werk wel zullen aankunnen. Men besteedt echt te weinig aandacht aan deze dienst. Er zijn goede intenties, maar ik vrees dat we elkaar binnen een jaar opnieuw ontmoeten en dat er zal moeten opgetreden worden. We hebben dit in het verleden al gezegd doch er is niets gebeurd.

U zit in een moeilijke situatie die veroorzaakt is door uw voorganger. Wij weten dat allemaal. Hij dacht alles te kunnen aanpakken, maar heeft uiteindelijk niets gedaan. Op dit ogenblik wordt het probleem echter onderschat.

De **voorzitter** : Mijnheer Valkeniers, ik ben ervan overtuigd dat we op het ogenblik van de discussie van de beleidsnota de mogelijkheid zullen hebben om hier grondiger op in te gaan.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Laat de staatssecretaris hier toch op antwoorden.

De **voorzitter** : Ja, maar ik denk aan de agenda, mijnheer Valkeniers.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Dat het personeel wordt gehalveerd is inderdaad juist. Dat is trouwens een besluit van juni 1999. Ze hebben ook een aantal taken afgestoten en aan het BTC overgedragen. Als er onvoldoende personeel blijkt te zijn, dan zal dit moeten bekeken worden.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.53 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 14.53 heures.*
